

MI MLADI BORCI

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROCNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO III.

LJUBLJANA, PETEK, 10. MARCA 1939.

ŠTEV. 26.

SU. OČETA PIJA XII.

poslanica vsemu katoliškemu svetu



Globoko ginjeni in skoro strti pod tako težkim bremenom, ki ga je Bog v nedoumljivem sklepu svoje Previdnosti naložil našim ramenom, čutimo potrebo, da se s svojo mislijo in s svojo prvo očetovsko besedo obrnemo na ves katoliški svet.

Najprej v veliki ljubezni objemamo predrage očete kardinale iz svetega zbora, katerih pobožnost, krepost in odlične vrline duha so nam že iz dolgotrajne skušnje znane;

pozdravljamo zatem s posebno naklonjenostjo častite brate v škofovski službi;

svoj blagoslov pošiljamo ravno tako duhovnikom, služabnikom Jezusa Kristusa in delilcem božje skrivnosti, redovnikom in redovnicam,

pa tudi onim, ki bodisi kot misijonarji povsod razširjajo kraljestvo Kristusovo, bodisi kot borci Katoliške akcije, pod vodstvom škofov, pomagajo pri njihovem hierarhičnem apostolatu;

končno prosimo za vse svoje sinove po vsem svetu, posebno za siromašne in trpeče, nebeških darov in tolažbe od zgoraj.

Vendar pa hiti naša misel tudi do onih, ki so zunaj katoliške cerkve; upamo, da bodo radi sprejeli vest, da smo v tej slovesni uri prosili neskončno dobrega in mogočnega Boga tudi zanje nebeških pomoči.

Tej Svoji očetovski poslanici pa želimo dodati še željo in vabilo k miru,

k onemu miru, ki ga je Naš prednik pobožnega spomina tako vneto priporočal in zanj Boga tako vroče prosil, da je za ohranitev sloge med ljudmi prostovoljno ponudil v daritev Bogu svoje življenje;

k onemu miru, ki je najlepši božji dar, ki vsak razum presega, po katerem vsi uvidevni ljudje morajo hrepeneti; k miru, ki vzklije iz pravičnosti in ljubezni.

Vse pozivamo k temu miru, ki z Bogom v prijateljstvu združene duše krepča, ki družinsko življenje vodi in urejuje v sveti ljubezni Jezusa Kristusa, ki po medsebojni bratski pomoči narode druži.

Vabimo končno vse na delo za tak mir in tako slogo med narodi, da se bodo posamezni narodi v medsebojnem sporazumu, prijateljski zvezi in podpori trudili z božjo pomočjo in pod božjim varstvom za napredek in blaginjo cele človeške družine.

Razen tega pa se v teh nemirnih časih, ko

se zdi, da toliko tako velikih težav ovira in ogroža pravi mir, ki ga vsi tako vroče želijo, obračamo k Bogu s ponižno prošnjo za vse one, ki načeljujejo državi in katerim pripada tako težka pa obenem tako častna naloga voditi narode do blaginje in javnega napredka.

Glejte, očetje kardinali, glejte, častiti bratje, glejte, predragi sinovi: to je prva želja, ki jo je Bog prikdical iz Našega očetovskega srca.

Pred svojimi očmi pač vidimo neizmerno zlo, pod katerim ječi človeštvo, kateremu moramo odpomoči Mi, brez orožja sicer, a polni zaupa-

nja v pomoč najvišjega Boga. Z besedami sv. Pavla: »Razumite nas!« vas pozivamo. Pogum nam daje upanje, da nikakor ne boste vi, sinovi in bratje, pustili v nemar te naše najtoplejše želje za ustvaritev miru. Za božjo pomočjo stavimo največje upe na vašo vneto in pripravljeno voljo.

Da bi Jezus Kristus, »iz čigar polnosti smo vsi prejeli« (Jan 1, 16) to našo željo iz nebes blagoslovil in jo, kot oznanjevalko rešitve in zboljšanja, ponesel po vsem širnem svetu! Temu pa naj bo v priprošnjo apostolski blagoslov, ki ga v ljubezni podelimo.

Vsak dan hvalim Boga, da živim v sedanjem času. Današnja tako globoka in splošna stiska nima primere v zgodovini človeštva. V ponosno radost mi je, da sem priča te velike drame in deloma tudi igralec v njej. Pij XI.

HABEMUS PAPAM!

Prvi kardinal iz vrste kardinalov diakonov je s staro formulo, ki se začinja z besedama »habemus papam« (imamo papeža), 2. marca zvečer naznanil ogromni množici, zbrani na trgu pred cerkvijo sv. Petra v Rimu, da so kardinali v tretji volitvi, prej kakor v štiri in dvajsetih urah, izvolili za papeža Evgena Pacellija, bivšega kardinala državnega tajnika in kardinala Kamerlenga, ki si je privzel ime Pij XII.

V množici je med tem naznanilom nastal val veselja. Kardinalove besede je naznanil radio v širni svet in povsod so vzbujale radost. Katoliška Cerkev je dobila novega papeža. Obrnil se je nov list v njeni zgodovini...

Evgen Pacelli je bil, živel Pij XII.!

Svet zre v papežu pripadnika te ali one smeri v mednarodni politiki, prijatelja tega ali onega državnega režima, uda tega ali onega naroda in družine. Svet ugiba, kako bo sodil novi papež o tej ali oni politični grupaciji. Svet se zanima pri papežu samo za to.

Katoličani pa zremo v papežu namestnika Jezusa Kristusa na zemlji. Za nas je papež vohovni in nezmotljivi učitelj resnice, najvišji duhovnik in poglavar naše katoliške Cerkve.

Mi vemo, da bo novi papež kot vsak pred njim branil vero in pravno; da bo oznanjal ljubezen in mir med narodi.

Piju XII. izjavljamo ob njegovem nastopu svojo sinovsko vdanost brez pridržka in ljubezen. Kakor smo bili pokorni Piju XI., tako bomo Piju XII. Kakor smo ljubili Pija XI., tako bomo tudi Pija XII.

Bratje, vztrajali bomo ob Piju XII. in hodili za njim; pa naj nas zadene karkoli. Živel papež!

KA hoče in mora doseči: da da katoliškemu ljudstvu voditelje, ki se bodo očitno in odločno postavili za katoliški svetovni nazor povsod tam, kjer se kultura, gospodarstvo in politika vrtikajo in dotikajo verskega in navnega torišča.

Pij XII. (5. sept. 1928. v Magdeburgu).

Cerkev ima danes toliko nalog in toliko dela, ki se ne da odložiti, da duhovniki ne morejo pogrešati dela laikov.

Pij XII. (Magdeburg, 5. sept. 1928.)

Če pozdravljate le svoje prijatelje, kaj delate posebnega?
Ali ne delajo tega tudi pogani?

ME 5, 47.